

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

NR. 1 JANUAR 1984 13. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

HUSK!

DIN FORGÆNGER I EMBEDET HAR DE TIDLIGERE NUMRE AF IMPULS HAR DU FÅET DEM?

Udsendelses- tidspunkt	Frist for indlevering af artikler m.v.
Januar	1. december
April	1. marts
Juli	1. juni
Oktober	1. september

REDAKTION: Gunnar Hauerberg, Vestervang 32,
Øster Højst, 6240 Løgumkloster, tlf. 04 - 77 52 20

EKSPEDITION: Landsgildekontoret, Mikkell Bryggers Gade 1,
1460 København K., tlf. 01 - 12 27 02.

OPLAG: 900 eksemplarer.

Udgivet af Sct. Georgs Gilderne i Danmark,
Mikkell Bryggers Gade 1, 1460 København K.
Telefon 01 - 12 27 02.

redaktøren har ordet

Som redaktør af IMPULS hører jeg til de heldige, der hver måned modtager et eksemplar af alle de mange gildeblade, der regelmæssigt indsendes fra en stor del af landets gilder.

Jeg føler mig heldig, fordi det for det først og fremmest giver mig mulighed for at følge med i, hvad der sker rundt om i gilderne. Og det er naturligvis altid spændende at læse om, hvad andre har af gode ideer. Men en anden grund til min følelse af held er den, at jeg tit og ofte støder på navne, som jeg genkender fra tidligere samvær. Det kan være en, som jeg var sammen med på TRÆF, eller en fra min partnergruppe på grundkursus. Det kan være navnet på hende, som jeg sad og talte med på landsgildetinget, eller navnet på ham, der sagde en hel masse på et afslutningsstævne på Vingsted. På den måde genoplever jeg et samvær med mennesker, som jeg har truffet det ene eller det andet sted, og som gennem samtalen eller ved deres indlæg i et gildeblad giver mig nye ideer og inspiration til mit eget gildearbejde.

Når vi optager et nyt medlem i vor kreds, siger gildemesteren blandt andet, at der rundt omkring i landet - og i udlandet med - findes gilder med gildebrødre, der lever efter de samme grundsætninger og idealer, som vi. Jeg har ofte selv på det sted i gildemestertalen indføjnet en opfordring til at besøge disse andre gilder for derigennem at få den inspiration, som kan give skubbet til at komme videre. Gildeloven taler om at have respekt for det, som har værdi for andre.

Men for at kunne det, må vi naturligvis først vide, hvad det er, der har værdi for dem. Jeg tror på, at mange konflikter kunne have været undgået, hvis den ene part havde vidst, hvad der havde værdi for den anden. Og for at få kendskab til dette må vi først og fremmest lære hinanden at kende.

Når jeg nu - under indtrykket af, at vi er på vej ind i et nyt år - skal redigere dette nummer af IMPULS, vil jeg benytte lejligheden til at opfordre alle til at søge uden for sit eget gilde i det nye år. Skal du på forretningsrejse eller af anden grund være hjemmefra, så kontakt det lokale gilde, hvor du skal bo. Der kunne jo være et arrangement, som du kunne deltage i. Eller hvad med - alene eller sammen med din gruppe - at besøge en gruppe i et andet gilde eller at deltage i et gildemøde eller en gildehal. Der er muligheder nok, og jeg er overbevist om, at du vil få udbytte af besøget.

Med dette vil jeg ønske et rigtig godt nytår med mange besøg fra gilde til gilde.

Gunnar

ps.: Prøv forresten at spørge din lokale gildebladsredaktør om hun/han husker at indsende de omtalte 8 eksemplarer af bladet til Landsgildekontoret hver måned!

gildeting

GENERALFORSAMLINGERNES GYLDNE GRUNDRÆGLER.

I dagbladet Vestkysten kunne man for et års tid siden læse nedenstående artikkel, som jeg finder meget relevant nu, hvor vi står overfor årets gildeting:

I årenes løb har jeg som referent og på anden vis overværet næsten utallige mere eller navnlig mindre vellykket ledede generalforsamlinger. I lige så mange år har jeg ledt for-gæves i foreningshåndbøger o.l. efter uigennemskydelige grundregler for generalforsamlingers ledelse m.v. Derfor disse betragtninger:

Generalforsamlingens væsentligste person er dirigenten. Det er da også denne, der taber de fleste generalforsamlinger på gulvet! Man bør altid huske, at dirigenten vælges som generalforsamlingens talsmand - ikke nødvendigvis bestyrelsens håndlanger! Det udelukker ikke det naturlige i, at bestyrelsen møder med forslag til en dirigent, som man - forhåbentlig da - har tillid til vedr. fornødent kendskab til foreningens love.

Intet andet sted gælder de gyldne ord om "de fornødne kvalifikationer", som når det drejer sig om dirigentvalg.

De fornødne kvalifikationer kan ikke defineres uigendriveligt, men for dirigentens vedkommende kan man sige, at han/hun skal være i besiddelse af kvikhed, smidighed og myndighed.

Dirigentvalget ledes af formanden. Er der mere end et forslag, stemmes om den sidst foreslåede først, og hver deltager har naturligvis kun een stemme ved dette valg.

Dirigenten har efter valget fire indledende pligter, hvoraf den første er mere traditionelt end sagligt motiveret: Der takkes for valget - generalforsamlingens lovlige indvarsling konstateres (hvis den er lovligt indvarslet!) - generalforsamlingens beslutningsdygtighed konstateres, og endelig oplæses dagsordenen - alt naturligvis i nøje overensstemmelse med vedtægterne, som en dirigent altid har.

Desværre udtrykker de fleste dirigenter ønske om en stilfærdig generalforsamling, der må gøre dirigenten hvervet let - hvorfor dog ikke ønske en livlig generalforsamling, der stiller krav til dirigenten - hvad skal man ellers med en sådan?

Kan man vælge en anden dirigent, hvis der opstår uenighed om dirigentens ledelse af generalforsamlingen? Naturligvis, omend det er klogt at tænke sig godt om, før det sker! Det principielle er, at den forsamling, der har magt til at vælge dirigenten, også har magt til at udskifte denne.

I praksis sker det ved at forlange ordet til "forretningssordenen", og når det sker, skal den pågældende have ordet straks, om der så er indtegnet 25 talere!

Ordet "forretningsorden" kræver kort og klar formulering - i dette tilfælde f.eks.: Generalforsamlingen kan ikke være tjent med N.N. som dirigent. Jeg foreslår, at vi i stedet vælger som dirigent.

Bortset fra, at det nok vil blive betragtet som majestætsfornærmelse, er der kun eet at gøre for den valgte dirigent: At sætte forslaget til afstem-

gildeting

ning uden nogen debat herom.

Er der flest stemmer for det nye forslag, er den pågældende valgt - i modsat fald er dirigenten "genvalgt", hvilket altså vil sige, at der skal stemmes både for og imod det stillede navneforslag.

Som sagt: Gør det kun i yderste nødsfald, men det er væsentligt for alle parter at gøre sig klart, at muligheden eksisterer.

Bestyrelsesvalg:

Såfremt vedtægterne forlanger skriftlige forslag, skal der udleveres stemmesedler til alle stemmeberettigede med klar og tydelig markering af, at her gælder det forslag. Bliver der kun foreslået nøjagtig det antal personer, der skal vælges til bestyrelsen, kan man stryge selve afstemningen, men de skriftlige forslag vil i reglen betyde, at der foreslås adskilligt flere - ofte så mange, at det næsten er forvirrende, men det er vilkårene, når der kræves skriftlige forslag.

En dødssynd er det, såfremt dirigenten tillader, at et forslag trækkes tilbage. Hvem kan trække et forslag tilbage, når det er stillet skriftligt? Det er udelukket - ellers kunne det udmærket tænkes, at en eller anden ud fra helt andre motiver trækker forslaget tilbage - uden selv at have stillet det! Og hvem har så frimodighed til at sige: Det kan du ikke, for det er mig, der har foreslået den pågældende, og det kan man jo ikke bevise! Altså: Ingen kan trække skriftlige navneforslag tilbage, men de enkelte foreslåede har naturligvis ret til at henstille til forsamlingen om at stemme på andre, så man selv går fri.

I tilfælde af, at der til formandsvalg ikke nævnes andre navne end den siddende formand, kan det være naturligt, at denne alligevel ønsker en regulær skriftlig afstemning, da det ikke kan udelukkes, at en del stemmer blankt - i en lidt negativ protest, der alligevel kan være en strømpil.

Står der intet i vedtægterne om skriftlige forslag, vil det i praksis være mundtlige forslag, men det er rimeligt at imødekomme evt. mundtlige ønsker om skriftlige forslag, selv om det er dirigentens afgørelse, der tæller. Foreslås flere personer, end der skal vælges, bør afstemningen altid være skriftlig.

Og husk, at der stemmes samlet ved bestyrelsesvalg.

Er der tre personer på valg, stemmer man ikke enkeltvis med mindre der er tale om valg i geografiske områder. Ellers indkalder man forslag, og principielt kan "genvalg" ikke vælges. Man både foreslår og vælger en person - ikke en betegnelse.

Foreslås der f.eks. fem personer til tre poster, gøres der opmærksom på, at der højst må skrives tre navne på stemmesedlen - fra nul til tre navne vil være den korrekte instruktion fra dirigentens side.

Det er derimod altid urimeligt at forlange, at der skal skrives tre navne. Dels fordi man kan være i den situation, at man kun kender en eller to af de foreslåede og ikke ønsker at stemme på personer, man ikke kender - og dels på grund af det endnu mere pinagtige, at man kender alle fem personer så godt, at man med sig selv ved, at man højst vil stemme på en eller to! Det er

gildeting

altså det negative ved at være for godt kendt, og det er der ingen grund til at se væk fra, fordi generalforsamlinger i så høj grad er en del af dagligdagen i Danmark!

Er det i vedtægterne angivet, at der stemmes efter en bestemt metode, følges denne naturligvis, fordi en af dirigentens fornemste pligter er at sikre, at vedtægterne respekteres. Derfor er det altid klogt at udforme en forenings vedtægter så tilpas smidigt, at de ikke bliver en spændetroje, men en hensigtsmæssig ramme.

Vedr. ændringsforslag kan der naturligvis altid fremsættes sådanne til ethvert forslag. Afstemning herom er ofte en prøve på godt dirigentskab eller mangel på samme. Den gyldne regel er, at der stemmes om ændringsforslaget først - der gives ingen undtagelse! Men hvad så, hvis der er flere ændringsforslag?

Så er der en anden gylden regel: Der stemmes altid først om det videstgående ændringsforslag. Vedtages det, bortfalder de øvrige. Dirigenten motiveerer, hvorfor han/hun finder netop det forslag mest vidtgående.

Såfremt et vedtaget ændringsforslag kun omfatter en detalje i hovedforslaget, stemmes der om dette bagefter. Vedtages hovedforslaget, er det i så fald med indholdet af den detalje, der er vedtaget som ændringsforslag.

Flertalsformer:

Der findes tre og kun tre forskellige flertalsformer:

Det er: relativt flertal - simpelt flertal - kvalificeret flertal. Relativt flertal be-

nyttes ved bestyrelsesvalg, simpelt flertal ved formandsvalg og kvalificeret flertal ved vedtægtsforslag o.l.

Relativt flertal er f.eks. 42-34-24 stemmer. Den med 42 stemmer har relativt eller forholdsvist flest, men ikke simpelt flertal, for det er altid over halvdelen.

Derfor er det rimeligt ved formandsvalg at forlange simpelt flertal. Får tre kandidater 42-34-24 stemmer, stemmes der om mellem de to med højst stemmetal, og den, der får over halvdelen, er valgt.

Hvad så, hvis der er 47 og 48 samt 5 blanke stemmesedler? Det normale vil være, at dirigenten dekreterer ny afstemning med oplysning om, at kun stemmesedler med et af de to foreslåede navne medregnes - men det skal siges meget tydeligt, og den, der så får over halvdelen af de afgivne stemmesedler med et af de to navne, er valgt.

Kvalificeret flertal er altid en brøk over halvdelen - ofte $2/3$ eller $3/4$. Det er almindeligt ved vedtægtsændringer at forlange $2/3$ eller $3/4$ flertal. Men det kan naturligvis også være andre brøker over halvdelen.

Regnskabets godkendelse:

Her spørger man aldrig først om, hvem der stemmer imod. Der spørges selvfølgelig først: Hvem kan godkende regnskabet - dernæst: Hvem stemmer imod? Alt for mange kasaerere har aldrig fået deres regnskaber godkendt, fordi dirigenten kun har spurgt, hvem der var imod det, og hvis der ingen var, er det blevet godkendt med denne negative motivering. Det er da alt andet end tilfredsstillende, og kun de færreste kasse-

gildeting

rere tager mod til sig og forlanger, at der også bliver spurgt om, hvem der godkender regnskabet!

Generelle bemærkninger:

Ønskes der skriftlig afstemning, debatterer man ikke rimeligheden af den pågældendes ønske. Det er ved mangen en mindre generalforsamling såmænd i sig selv modigt overhovedet at pippe, at man ønsker skriftlig afstemning. Begynder dirigenten at spørge: Jamen Laurits, vil du da virkelig have skriftlig afstemning - vi har jo meget på programmet - der skulle også gerne være tid til et spil kort! Enhver kan regne atmosfæren ud i så fald - og det i øvrigt udmærkede kortspil får man nok tid til alligevel, og ellers kan man gøre det en anden aften!

Hvilke magtmidler har en dirigent?

Han/hun kan fratage en taler ordet, hvis denne optræder usømmeligt, og det er dirigenten, der afgør, om der er tale om usømmelighed - nøjagtigt som i folketinget, hvor formanden virker som dirigent.

Dirigenten kan også dekretere taletidsbegrænsning på 2, 3 eller 5 minutter, og mod afslutningen af en debat kan "korte bemærkninger" gøres til en betingelse. Endelig kan dirigenten forlange behandlingen af et punkt afsluttet med mindre der fremsættes nye synspunkter - det sammen kan enhver gøre ved at bede om ordet til "forretningsordenen", men i så fald skal der stemmes herom med mindre, dirigenten imødekommer ønsket om afslutning.

I øvrigt kan dirigenten også suspendere generalforsamlingen - evt. i ti minutter eller et

kvartér - det kan såmænd ofte være en nyttig afsvaling for en ophedet forsamling og en lidt nervøs bestyrelse, der godt vil have lejlighed til at stikke hovederne sammen.

Vedtægelse af forslag:

En forudsætning for, at et forslag kan vedtages, er, at det er opført på dagsordenen. Et forslag er således ikke vedtaget blot fordi, det er indeholdt i formandens beretning. Denne beretning godkender man principielt ikke, men tager til efterretning uden afstemning. Særskilte forslag såvel i formandsberetningen som på anden vis skal for at kunne vedtages være opført på dagsordenen.

Punktet eventuelt:

Her kan alt siges og intet vedtages - absolut intet! "Til gengæld" er der ingen grænser for, hvad der kan henstilles under dette punkt til bestyrelsens og andres velvillige overvejelse!

Og husk så, at en generalforsamling ikke alene er en forenings højeste myndighed. Den er også en væsentlig begivenhed, der bør gennemføres på en måde, soam skaber respekt om foreningen. Det opnår man ikke ved at være stiv og pedantisk eller ved at pjatte sig igennem det hele.

Med det opnås f.eks. ved, at man i fællesskab hplder sig for øje, hvad der bør være en gylden regel i al foreningsledelse:

Man skal tage sine opgaver alvorligt uden at tage sig selv højtideligt!

Gennemføres generalforsamlinger i højere grad efter dette princip, ville deres ry blive

tilbud eller holdning?

bedre, tilslutningen større og forløbet livligere. Det kan bl.a. fremes ved, at man vælger en kvik, smidig og myndig dirigent!

og udført under voksen kontrol? Giver vi børnene udfordringer, mulighed for selv at prøve, indflydelse på egne forhold og medansvar for fællesskabet?

Jeg er bange for, at vi er ved at udvikle os til at være tilbudsorganisationer - at det at VÆRE spejder ikke har mening, men at man GÅR TIL spejder og forbruger de tilbud, som spejdergruppen giver.

TILBUD ELLER HOLDNING ?

I "Brændpunkt", der udgives af KFUK- og KFUM-spejderne, skriver Lars Mortensen:

Forleden læste jeg en avisartikel om unge. Heri blev modstillet to begreber, der kunne beskrive de frivillige børne- og ungdomsorganisationer, nemlig tilbudsorganisationer eller holdningsorganisationer.

Jeg mener, det er et udtryk, der rammer plet, når man skal beskrive udviklingstendenserne i det frivillige børne- og ungdomsarbejde, herunder vore egne spejderkorps.

Der er ingen tvivl om, at vi selv - især ved mere højtidelige lejligheder - mener, at vi er holdningsorganisationer, d.v.s. at vi bygger på en ide, hvor vi udover at forkynde evangeliet ønsker at udvikle børn til aktive og selvstændige individer med en demokratisk grundholdning. Og det vil vi gøre ved i et fællesskab at lade børnene få medindflydelse og medansvar for de aktiviteter, som vi arbejder med.

Men gør vi det reelt? Er vi ikke snarere blevet til tilbudsorganisationer, der serverer færdige tilbud for børnene, tilbud udformet af voksne

På den måde ligger vi i forlængelse af, ja er at sammenligne med skolen, fritidshjemmet og andre fritidstilbud uden idemæssig baggrund. Lad os, inden det er for sent, gå igang med at udvikle vores ide, vores holdning, så vore spejderkorps er organisationer, hvor der er muligheder for i fællesskab med andre at udvikle og afprøve sig selv gennem medindflydelse og medansvar.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Jeg er flere gange blevet spurgt, om det var muligt at udarbejde en indholdsfortegnelse for IMPULS, således at det bliver nemmere at finde en bestemt artikel frem.

Midtersiderne i dette nummer er et forsøg på at lave en sådan indholdsfortegnelse. Jeg har med vilje undladt at nummerere disse sider, idet de er beregnet til at tage ud af IMPULS og sætte ind forrest i det ringbind, hvori du opbevarer bladet.

Gunnar

indhold 1980-83

FEBRUAR 1980

- s 1: Min opfattelse
- om gildeting.
- s 6: Symbolet Sct.Georg.
- s 7: March, tilrettelæggelse
af et gildearrangement.
- s 11: Vor historiske
baggrund.
- s 13: Venskabsgilder.
- s 16: Gildefolder - program
for et distrikt.
- s 19: En aktivitet - om
genbrug.
- s 22: Organisationsplan 1979.
- s 24: Klip fra gildeblade:
Stafetten.
- s 26: Klip fra gildeblade:
Besøg fra Sydney.
- s 27: Anmeldelse af bogen
"Scouting 'round
the World".
- s 28: Til- og afgang-
statistik.
- s 28: Fremsendelse af lokale
gildeblade.
- s 29: "De kalder os en vår".

MAJ 1980

- s 29: Min opfattelse - af
internationalt arbejde.
- s 33: Seniorgilder.
- s 35: Debatoplæg om etik.
- s 38: Vor historiske bag-
grund.
- s 41: Klip fra gildeblade:
På ridderfærd.
- s 42: Papirindsamling.

- s 43: "Dagen i dag".
- s 43: Statistik.
- s 44: Fra redaktionen.
- s 45: "Kom maj, du søde".

OKTOBER 1980

- s 45: Seniorgilder.
- s 48: Hvervekampagne.
- s 50: "En ven".
- s 51: Et ridderudvalg.
- s 52: Statistik.
- s 53: Interessentmodellen -
et gruppearbejde.
- s 55: Hjælpearbejde -
Aino Tigerstedt.
- s 57: Aldersstatistik.
- s 60: Gildehistorie.
- s 61: Klip fra gildeblade -
om Transcendental
Meditation.
- s 62: Brudstykker af
en samtale.
- s 63: Store krav.
- s 64: Individets og gruppens
målsætning.
- s 65: Ompotning - fordeling
i gildefrne.
- s 68: Hvor henter vi de nye
gildebrødre?
- s 69: En ide til et gilde-
møde.
- s 70: Ide til en gruppeaften.
- s 72: Lokale gildeblade til
landsgildekontoret.
- s 73: "Dannebrog".

indhold 1980-83

FEBRUAR 1981

- s 1: Samarbejde.
- s 4: Gildehistorie - hvordan begyndte det på Fyn?
- s 7: Statistik.
- s 8: Gildets samspil.
- s 10: Home hospitality.
- s 11: 1 - 2 - 3 mils march.
- s 13: Hjælp til Aino Tigerstedt.
- s 14: Ridderforberedelse.
- s 18: Anonymitet i gildeblade.
- s 19: Gildeting.
- s 23: Svende- væbner- og riddertiden.
- s 26: Gildemarcher.
- s 27: Svend - væbner - ridder publikationer fra landsgildekontoret.
- s 28: Klip fra gildeblade: om PR.
- s 29: Hvervekampagne.
- s 31: Hvor er gildeånden?
- s 32: Tak fra redaktionen.
- s 33: "Der er et yndigt land".

MAJ 1981

- s 33: Om lydavisere.
- s 39: Videregivelse af IMPULS.
- s 40: Venskabsgilde.
- s 45: Debat om vort gilde.
- s 50: Spejderlaug.

- s 54: Statistik.
- s 55: Bloddonor.
- s 56: Kollundstævnet.
- s 59: Landsgildeting.
- s 60: Organisationsplan.
- s 64: Kursus- og stævneudvalget (KSU).
- s 65: "En lærke letted".

OKTOBER 1981

- s 65: Gruppeledermappe.
- s 69: Hvervekampagne.
- s 73: Drageskydning.
- s 77: Kanslerens funktioner.
- s 80: Statistik.
- s 81: Klip fra gildeblade: Holdninger.
- s 84: Vær beredt.
- s 85: Jeg drømte en nat...
- s 86: Gildemestertanker.
- s 88: Hvad er 5 minutters Sct.Georg?
- s 90: Ritualernes betydning.
- s 97: "Nu flyver mørkets fugle ud".

FEBRUAR 1982

- s 1: Mere om lydavisere.
- s 3: Hvervekampagne.
- s 8: Tanker om at være blevet valgt ind i en gildeledelse.
- s 10: Statistik.
- s 11: Gildeblad.

indhold 1980-83

s 16: Til dig som forlader
et gildeembede.

s 17: Klip fra gildeblade:
Venskab.

s 20: Jubilæumslogoet.

s 21: Vor gildesangbog.

s 22: Etik - hvad er det?

s 25: "Venner"

s 25: Pindstrup Centret.

s 26: Gildeting.

s 27: Fra Gildestafetten.

s 29: "Hvorfor blev du
gildebroder".

MAJ 1982

s 29: Arbejdsopgaverne for
gildeledelsen.

s 35: Et riddersvar.

s 39: Et gildeforedrag om
hvem vi er og hvad
vi vil.

s 45: Klip fra gildeblade:
Om gildebevægelsen i
Norge.

s 48: Om nye gilder.

s 49: Bevægelse eller
stilstand.

s 50: En ridder kan ikke
sige nej.

s 52: Om friluftaktiviteter.

s 54: Om sandhedens si.

s 55: De næste tolv timer.

s 57: Rettelser til Håndbog
for gildeledelser.

s 58: Statistik.

s 59: Årets platte.

s 60: Redaktøren har ordet.

s 61: "Når lyset dirrer....".

OKTOBER 1982

s 61: Redaktørskifte.

s 64: Gildemestertalen
- en teknik til at
notere.

s 68: En gildemestertale
(nytårgildehal med
væbneroptagelse).

s 72: Klip fra gildeblade:
Om en udtalelse af
Albert Schweitzer.

s 72: Klip fra gildeblade:
Er dine forventninger
blevet opfyldt?

s 74: Gildestafetten.

s 76: "Om at holde".
(Af Piet Hein).

s 77: Sang til Viborg Gildets
40 års jubilæumsfest.

JANUAR 1983

s 3: Jubilæumsåret.

s 5: Hvervekampagne/PR.

s 10: Vore ritualer.

s 13: Gildemestertalen
- det personlige præg.

s 14: 5 minutters Sct.Georg
i Farum-gildet.

s 16: Fra gildeblade: OM
retten til at sige nej.

s 18: "Nogen har brug
for dig".

s 19: "Dagen i dag
- den er din".

indhold 1980-83

APRIL 1983

- s 23: IMPULS til den nye gildeledelse.
- s 24: Modulkurser (kurser i gildeledelse).
- s 29: PR-abejde.
- s 31: De små sentenser.
- s 32: Et væbnersvar: Om at gøre livet gladere og lysere for andre.
- s 33: Skønhedsråd.
- s 34: Fra gildeblade: Anmeldelse af Willy Sørensens "Ragnarok".
- s 36: Fra gildeblade: Om optagelsesudvalg.
- s 38: En ide til gildemestertalen.
- s 39: "Hvorfor blev du gildebroder".

JULI 1983

- s 43: Målsætning og planlægning.
- s 44: Et riddersvar af Vagn Gaarde.
- s 50: Målrettet PR.
- s 51: Tanker om gildehallen.
- s 53: "Er du den i gruppen..."
- s 54: Væbnersvar om at tage selvstændig stilling.
- s 58: Væbnersvar om at have respekt.

OKTOBER 1983

- s 63: Gildehallens form og indhold.
- s 64: Andre former for taler i Gildehallen.
- s 66: Et væbnersvar fra Haderslev.
- s 67: Invitation fra KSU.
- s 68: Fra gildeblade.
- s 69: 5 minutters Sct.Georg.
- s 70: Fra gildeblade: Sct.Georgs Gildet er præget af løfter.
- s 71: Stafetten - budstikken.

5 min Sct. Georg

IDEER TIL GILDEMESTERTALEN

Når gildemestre samles - til stævner, til kurser eller andre steder - høres ofte spørgsmålet: Hvor skal jeg få ideer til mine gildemestertaler?

Det efterfølgende indlæg, 5 minutters Sct.Georg afholdt i 3. Frederikshavn, viser, at vi bl.a. i vor store sangskat har et - næsten - uudtømmeligt hav af muligheder.

Som et folk og som et kristent samfund er der en række ting, der binder os sammen. Tag for eksempel sangen. Vi har fælles sange for vort fædreland, og vi har fælles sange for vor religion, nemlig vore salmer. Såvel fædrelandssange som salmer er der altid en eller anden, som kan huske udenad, men for de fleste af os er det oftest kun nogle linier, vi kan huske.

Imidlertid er der en salme, vi alle kender i sin helhed, og jeg kan ikke mindes et lejrball i min tid som spejder, uden vi sluttede af med "Altid frejdig når du går". Denne salme af Chr.Richardt har af en eller anden grund fæstnet sig sådan i vort sind, at alle kan huske den fra ord til anden. Ud over vort "Fader vor", ser man meget ofte, at man tyer til denne salme, hvis man uforberedt skal holde en lille andagt eller lignende. At den er værdsat så højt, må der være en logisk forklaring på.

Det kan skyldes, at den i sin udformning og tekst for mange af os virker som et spejlbillede af livet - af livets mange aspekter og ingredienser. Her bliver givet udtryk for en væremåde og en vejledning. En opmuntring først og fremmest, men også en fortrosthed om troen på det guddommelige i en usikker nutid og en ikke mind-

re usikker fremtid, om bstræbelser, der sandsynligvis først vil kunne tilendbringes ved vor bortgang, om frygten for det mørke . . . det onde (dragen i os og om os), men også om lyset i ethvert menneske, om bønnens hjælp og muligheder, der kan frigøre os fra angstens kolde greb, om standhaftigt at fastholde kampen for det gode med alle midler, og den fortæller os sluttelig - at bliver denne kamp en succes, vil vi kunne opdage, at livet kan være let - og døden ej heller svær! Og er det ikke netop hvad Sct.Georg prøver at lære os ved sit eksempel på ridderlighed.

Skyldes denne sangs popularitet ikke dette, at vi nikker genkendende til os selv og vor omverden i disse linier... der er tankevækkende og velegnet som rettesnor for den enkeltes færd her i livet. Mørket er der nu engang, men tænd dit livs lys i dag og lad andre få glæde af det, lad det skinne for og varme dit medmenneske. Sprog, race, arbejde og bopæl, fordomme, opdragelse og meget mere adskiller os, men de samme vanskeligheder, sorger og glæder går igen hos os alle - dem er vi fælles om. Formaning: vær frejdig - er nøgleordet - er en rammende overskrift, men at være frejdig er mange ting, der kan defineres og opfattes forskelligt. Det kan være at være uforknyt, tillidsfuld, fortrosthedsfuld og fuld af håb, og det kan være at være optimistisk og fri. Men i denne salme kan det ikke fortolkes som værende nonchalant, respektløs, bramfri o.l., snarere at være frisk uden at være overmodig, ærlig uden at være åbenmundet.

Vi genkender her alle de egenskaber, som en ægte gildebror bør stå for. At møde livet frejdigt - at være beredt til at tage livets pligter og at håbe på at få styrken til at

af en gildemestertale

stå det hele igennem som en ægte Sct. Georgs-ridder.

Jeg vil slutte med at citere B.P.:

Et skridt frem mod lykken går du, når du som dreng skaffer dig sundhed og kræfter, så at du kan blive en nyttig borger og glæde dig ved livet, når du bliver voksen. Et studium af naturen vil vise dig, hvorledes Gud har fyldt verden med smukke ting som du kan glæde dig over. Vær tilfreds med hvad der falder i din lod, og gør dit bedste. Se kun de lyse sider i tilværelsen. Men den sande vej til lykken er at gøre andre lykkelige. Prøv på at overlade verden en lille smule bedre til dine efterkommere end den du modtog, og når du engang skal dø, kan du dø lykkelig i den følelse, at du i hvert fald ikke har spildt din tid, men har gjort dit bedste.

"Vær beredt" på den måde til at leve og dø lykkeligt, hold altid dit spejdløfte, selv efter at du er blevet voksen. Gud hjælpe dig dermed.

Er dette løfte ikke indeholdt i salmen "Altid frejdig" som jeg nu vil bede jer synge.

VÆR POSITIV

Arresø distriktsgilde afholdt i august måned friluftsgildehal, hvor gildemesteren i sin tale stillede spørgsmålet, om ikke danskerne er ved at være godt træt af krisesamfundets tunge alvor og dystre miner.

Karnevaller, festivaler og græsrodsgrupper har stor uorganiseret tilslutning, der bør få traditionelt tænkende systembevarere til at tænke sig om.

Vi trænger til "et festligt samfund", og munterhed er en bedre overlevelsesteknik, når folks eksistens er truet.

En gammel eskimoisk talemåde lyder: "De gode ånder hjælper ikke hængehovederne og de alt for bekymrede. De onde ånder går udenom en boplads, hvor folk fester og er glade".

Det er også sagt af vore egne forfædre, når vanskelighederne hobede sig op. Latteren, humoren og festsindet er vigtige psykologiske faktorer, der frigør kræfter og giver mod til at handle.

Vil vi ændre noget, nytter det ikke at vente, til man har forbedret sig; man forandrer sig, når man er med.

Det er ikke rart at tænke på, at verden styres af vrede mænd; man er nødt til at være munter, for at holde det ud.

Et festligt samfund handler om at få enhed i sin tilværelse, så der ikke bliver skarpe skel mellem arbejds- og fritidsliv. En anden vigtig faktor er samspillet mellem krop og sjæl.

I vor kultur skal man ta' sig sammen og endelig ikke vise følelser. Raske spejdere græder ikke -. Nej, men en dag får de for højt blodtryk eller mavesår.

Det gamle ord om, at man skal yde, før man kan nyde, passer måske slet ikke. - Først når du nyder, kan du yde dit bedste, da har du selvtillid og mod til at gøre det rette. Distriktsmesteren gav til slut udtryk for, at der er brug for igangsættere, og at det kan tage lang tid, før vi alle er en del af "det festlige samfund".

idé til en gildemestertale

UDGANGSPUNKT FOR EN GILDEMERSTERTALE ?

Den efterfølgende historie hørte jeg for nogen tid siden i radioen. Jeg synes selv, at den er så god, at den kan danne udgangspunkt for gildemestertale, 5 minutters Sct.Georg og meget andet. Men døm nu selv:

En bonde boede i bunden af en dal, omgivet af høje bjerge. En dag ser han, at det trækker op til uvej, og han ved fra tidligere, at under de forhold vil det give stormflod. Floden vil gå over sine bredder og skylle alt bort, og mange dyr og mennesker vil drukne. Bonden faldt på knæ og bad til sin gud: "Kære Gud! Hjælp mig, så jeg ikke drukner". Gud hørte ham, og som tegn lod Han et særligt lys skinne over dalen et kort øjeblik, før uvejret atter tog til og for mørkede himlen.

Stormfloden kommer. Floden går over sine bredder og vandet stiger op mod bondens hus. Vandet når dørtrinnet, men i det samme kommer en mand roende forbi i en lille båd. Han stopper op og spørger: "Skal jeg ikke tage dig med, for ellers drukner du?", men bonden svarer: "Du skal have tak for dit tilbud, men det er ikke nødvendigt for mig at tage med, for jeg faldt på knæ og bad til Gud om hjælp, og Han gav mig et tegn på, at Han hørte mig, så jeg drukner ikke". "Det er da i orden", siger manden og forsvinder i sin ro-båd.

Uvejret tager til. Vandet stiger mere og mere, så bonden må gå op på første sal i sit hus, og i det samme kommer en anden mand forbi i en motorbåd. "Du må vist hellere komme med mig,

for ellers drukner du", råber han, men igen svarer bonden: "Du skal have tak for dit tilbud, men det er ikke nødvendigt for mig at tage med, for jeg faldt på knæ og bad til Gud om hjælp, og Han gav mig et tegn på, at Han havde hørt mig, så jeg drukner ikke". "Det er da godt", råber manden og forsvinder i sin motorbåd.

Vandet stiger stadig. Bonden kravler op på husets tag. Vandet stiger fortsat og når til sidst op over skorstenen - og bonden drukner.

Så kommer bonden til Himlen, hvor han stedes for Gud. Han siger til Gud: "Jeg kan ikke forstå dette her. Jeg faldt på knæ og bad til dig om ikke at drukne. Du gav mig et tegn på, at du havde hørt mig, og så druknede jeg alligevel. Hvad er forklaringen?" "Nej, hør nu her min ven", sagde Gud. "Har jeg ikke sendt to både for at redde dig, hvad kan du forlange mere?"

Fra denne lille historie kan vi så gå over til den tid, vi lever i. Vi får masser af tegn på, at det ene eller det andet vil ske. Forurening vil ødelægge naturen. Tobaksrygning vil ødelægge vore lunger. For meget fedt, for meget salt - ja i det hele taget for meget mad - vil ødelægge os selv. Og sådan kan vi blive ved. Vi får masser af tegn på, at hvis vi ikke passer på, vil vi udslette livet på jorden. Men vi er ikke tilfredse med de tegn vi får. Vi vil have endnu tydeligere tegn, før vi tror på dem.

Og så kan du jo selv gå videre...

5 min Sct. Georg i Aabenraa

AT LEVE HER OG NU

5 minutters Sct.Georg ved Johs.Schæfer, 2. Aabenraa Gilde.

Når man bliver bedt om at holde 5 minutters Sct.Georg ved en fødselsdagsgildehal, så siger du måske til dig selv: Så venter man sikkert at høre nogle tanker om fortid og fremtid, og det må du så gøre.

Efterhånden som tankerne arbejdede videre i mig, blev det nok noget anderledes, end jeg først havde tænkt mig, men ideen med de 5 minutter er jo den, at man skal bringe sine egne tanker frem.

Fortiden - Snakken om fortiden er vi naturligvis ikke ubekendt med i gilderne, og den er som i andre sammenhænge meget værdifuld. - Specielt i et jubilæumsår har man kredset meget om fortiden, og der er sagt mange kønne ord om den. Men vi, der er lidt ældre i gildet, skal passe på med denne nostalgi, som det jo hedder på nudansk.

For det første har fortiden det som soldaterminder, man husker de glade og lyse ting, men skyggerne glemmes. - For det andet er det jo ikke sikkert, at det, man startede med, også er anvendeligt i dag. - For det tredje kan det let for nye gildebredre komme til at virke lidt virkelighedsfjernt - for ikke at sige irriterende - hvis man altid skal høre: Sådan gjorde vi altid i gamle dage.

Lad mig sige det kort på den måde: Vi skal vandre i fædrenes fodspor, men der er ingen der siger, at vi skal gå i deres gamle sutsko.

Fremtiden - Det vil være naturligt, at en organisation, som kalder sig en bevægelse, også er fremadrettet, og spørger sig selv: Hvordan kommer vi videre. At jeg så synes, at fremtids-spekulationerne for ofte går på, hvor mange vi kan blive, i stedet for hvordan vi kan blive, det er så en anden sag.

Nutiden - Når jeg til indledning sagde, at mine 5 minutter nok blev lidt anderledes, end jeg først havde tænkt mig, så skyldes det, at jeg ved at tænke på fortiden og fremtiden fik visse tanker.

Det er rigtigt, som jeg har nævnt, at vi dvæler ved fortiden og at vi tænker på fremtiden, men kan det ikke let blive sådan, at det bliver på bekostning af nutiden?

Det er her i dag - den 13. september 1983 - du er gildeborer. Din fortid kan du ikke lave om, og nogle af os vil sikkert sige desværre, og din fremtid ved du ikke noget om.

Da jeg forleden ventede på mit tog på Københavns hovedbanegård, gik jeg rundt i banegårdshallen. Udenfor en kiosk stod jeg og kiggede på de kendte skøre skilte, som man kan hænge op. I kender dem sikkert: "Stille - geniet arbejder" og lignende. Midt i stativet var der et skilt med et helt andet indhold. Der stod: "I dag er den første dag i resten af din tilværelse"

En sådan påmindelse skulle kunne tilskynde os til at tænke på, hvad jeg har gjort idag - ikke i forgårs, og ikke hvad jeg vil gøre i morgen - for at leve vore gildeidealer ud.

fra gildeblade

Var det i dag, du og jeg skulde have sagt tak til een?

Var det i dag, vi skulle have ringet til een, men ikke havde tid?

Var det i dag, vi skulle have opført os anderledes overfor vore medmennesker?

Når det er i dag, det drejer sig om, og ikke fortid eller fremtid, så finder man ud af, at det kan være svært at leve op til gildeidealene. - Jeg kom i den forbindelse til at tænke på en sang, som jeg ofte sang i min spejdetid, og som jeg altid har været glad for. - Det er vist egentlig en FDF-sang. Den er skrevet af Erik Mortil, og den lyder sådan:

De fleste af os er så delt,
og ingen af os bliver helt
til det som Gud bestemte,
fordi vor indsats, som trods
alt,
dog er at være lys og salt,
vi alt for ofte glemte.

Vi er vort ideal så nær
ved bålet's aftenrøde skær,
når hjertets strenge klinger.
Vi higer op, vi stræber frem
- men når vi så er kommen
hjem,
og vækkeuret ringer?

Lidt søndagsfrom, lidt hverdagsgrå,
en maske, man ta'r af og på.
Var det mon det du drømte?
En halvfyldt spand er halvvejs tom
og minder alt for meget om
det gale og forsømte.

Alt, hvad vi har i livet
lært,
alt hvad vi fik, som blev os
kært
især det allerbedste,
det fik vi som et lån fra
Gud
med påbud om at dele ud
til den, der er vor næste.

Du kender det med hverdagspligt

på arbejdsplads, i hjem og sligt,
og stadig være munter.

Så gør det da! Bliv ved at gro!

Bed Gud om hjælp og udfyld tro

minuttets tres sekunder.

Måtte vi som gildebrødre huske, at:

I dag er den første dag i resten af din tilværelse.

Johannes Schäfer

Der findes to slags egoister -
de, der erkender det og så alle
os andre.

Man får ikke lov til at vælge,
hvordan man skal dø. Eller
hvornår. Man kan kun beslutte,
hvordan man vil leve. Nu.

Vi er nødt til at indse, at
det at tage gamle normer op
til nyvurdering ikke er det
samme som at bryde med dem.

Hvilke store opgaver ville du
gå i lag med, hvis du vidste,
det absolut ikke kunne mislykkes?

Har du let til latter, vil
rynkerne sidde de rigtige steder,
når du bliver gammel.

fra gildeblade

AT KOMME HINANDEN VED !

Det er "in" at komme hinanden ved!

Udtrykket bliver brugt tidligt og silde i alle mulige sammenhænge. Jeg tror også, jeg vil bruge det nu. Jeg vil forsøge at bruge det i den positive ånd, som det sikkert er skabt. Mange timer af min søndag er gået med at være spejder for en dag sammen med mine børn, som hyggede sig i selskab med andre børn og med de arrangementer, der var sat igang for dem, - og jeg legede med - .

Vi kom hinanden ved! Vi var fælles om noget, vi gik op i det med liv og lyst. For børnene noget umiddelbart, for mig væltede minderne frem fra en tid med et stærkt sammenhold, med diskussioner i sene nattetimer, knaldhårde heiks, natløb og udmarvende turneringer mod "fjenden" fra Chr.4.'s trop. En tid hvor vi rettede hinanden af, hvor vi hjalp hinanden, når pubertetsproblemerne virkede uoverskuelige, hvor vi festede sammen og savnede, hvis een ikke kunne være med. Kort sagt, det var min patrulje; vi kom hinanden ved. Vi var en enhed, alting var lettere at klare, når vi var sammen. At der blev leget en opdragelse ind i os, tænkte vi ikke på. Først senere er det gået op for os, at "bademester Povlsens" tanker og ideer er geniale, med flexibilitet og bærekraft, således at alle kan finde en plads at være på i kammeratskabet.

Netop dene tolerance er det, som alle, der har søgt optagelse i gilderne, har fæstnet sig ved, og som gilderne værner om og fører videre, så det er i overensstemmelse med vort samfund og dets etik.

Når man læser Sct.Georg fra april 1983, hvor mange giver udtryk for deres tanker om gildets fremtid, så tror jeg, at vi her i distriktet kunne nå et stykke vej, hvis vi "kom hinanden ved", spejderne og gilderne.

Vi skal passe på, at grøfterne ikke bliver bredere, for spejderne kan nok klare sig uden os, det omvendte er ikke tilfældet, vort eksistensgrundlag er spejderne. Lad os modtage de udstrakte hænder, som er rakt os fra spejderne i form af en egen bålplads og ad åre mulighed for at få et samlet tag over hovedet på Gurredam. Ad denne vej tror jeg, vi vil nå hinanden, forstå hinanden og respektere hinanden. Kan vi, i vor færden på Gurredam og andre steder hvor spejderne er, skabe respekt for vort arbejde, så vil det være en naturlig ting for dem at gå ind i gilderne, forhåbentlig i en ung alder.

Landsgildet har et forsøg igang med børn og ældre i samme institution. Var det ikke en ide for de gilder, der har lokale problemer, at undersøge mulighederne for at benytte de dejlige spejderhytter, som findes i vort område. Det ville jo være smart, hvis vi ad denne vej kunne opdage, at VI KOMMER HINANDEN VED.

Manse

i Kronborg Distriktsgildes blad.

fra gildeblade

FRA ET GRUPPEMØDE I 2. GRUPPE I FARUM-GILDET.

Da vi havde sat os mageligt til rette for lige at klare verdenssituationen, blev vi klar over, at den måtte klare sig selv lidt endnu, for Kaj havde tænkt sig, at vi skulle igang med emnet "menneskelig kommunikation". Vi fik hver udleveret et sæt regler:

- 1) Tal for dig selv.
- 2) Bed om det du vil have.
- 3) Nægt at give det, du ikke har lyst til at give.
- 4) Giv fuldstændige meddelelser, ikke bare halve.
- 5) Undgå undskyldninger.
- 6) Gå fra al tale om fortid og fremtid til nutid.
- 7) Gå fra det generelle til det specifikke.
- 8) Gå fra spørgsmål til personlige udsagn.
- 9) Slå af og til hjerne fra og lyt med din krop.
- 10) Spørg mindre hvorfor og mere hvordan og hvad.

Svar på reglerne sad Kaj med. - Vi var bestemt ikke helt enige med Mogens Jacobsen, Sct.Hans Hospital, der havde udfærdiget dem. Prøv engang selv i en diskussion at anvende punkt 1 og undlad "Mange synes nok" - "Alle er vist enige om" - "Enhver kan" o.s.v. Brug i stedet: "Jeg synes" - "Jeg mener" og lignende. Det er sør'me svært!

fra Holstebro-gildernes rundskuehæfte